بسم الله الرحمن الرحيم

୨୭ ଅପ୍ରେଲ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆକାରୀ, ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରୁଥିବା ମହାତ୍ମା, ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠକାରୀ, ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଓ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ସତ୍ୱେ ମସଜିଦ୍ ଯାଇ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ, ଈଶ୍ୱରପ୍ରେମି ଏବଂ କାହାରିକୁ ତିଳେ ମାତ୍ର କଷ୍ଟ ପହଂଚାଇ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସୁଭକାଂକ୍ଷୀ ଓ ଉତମ ପରାମର୍ଶଦାତା ତଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ଓ ମେଳାପି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ପରମ ଅତିଥି ସତ୍କାରୀ, ସାହସୀ ଓ ଦୁର୍ବଳତା ସତ୍ୱେ ଧର୍ମକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ସର୍ବଦା ମଗ୍ନ ରହୁଥିବା, ଖଲିଫାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବଙ୍କର ଉତମ ଚରିତ୍ରର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନୱ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ବିଗତ ଦିନରେ ଜମାଅତର ଜଣେ ଗୁରୁଜନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ବିଶେଷ କୃପା ବଳରେ ତାଙ୍କୁ ଚିନର ଏକ ଦୂର ଓ ଦୁର୍ଗମ ଅଂଚଳରୁ ବାହାର କରି ପାକିସ୍ତାନ ଆସିବାକୁ ଏବଂ ଅହେମଦିୟତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା, ଜୀବନୀ, ଓ ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ପତ୍ରମାନ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି କି ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ପାରିବ । ବର୍ତମାନ ମୁଁ ସେହି ଦରବେଶ୍ ସ୍ୱଭାବି ମଣିଷ, ଜମାଅତର ଜଣେ ମହାପୁରୁଷ, ଉସ୍ୱର୍ଗୀ, ମୁବଲିଗ୍, ଜ୍ଞାନୀ, ଅମଲକାରୀ ଏବଂ ସନ୍ଥଙ୍କର କିଛି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ଯାହାକି ବିଶେଷ କରି ଆମ ଉସ୍ୱର୍ଗୀ ଓ ମୁବଲିଗ୍‌ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ନମୁନା ଅଟେ ଏବଂ ଯେ ଜନସାଧାରଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ନାମରେ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁରା ନାମ ମହମ୍ମଦ ଉସ୍‌ମାନ ଚୁ ଚ୍ଙ୍ଗ ଶି ଥିଲା । ଚଳିତ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୧୩ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଲା । ସେ ୧୯୨୫ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୧୩ ତାରିଖ ଦିନ ଚିନ୍‌ର ଆନ୍‌ଖୁଇ ରାଜ୍ୟର ଏକ ମୁସଲମାନ ପରବାରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ହାଇସ୍କୁଲରୁ ଉତିର୍ନ୍ନ ହେବା ଅନ୍ତେ ସେ ୧୯୪୬ ମସିହାରେ ନାନ୍ ଚଙ୍ଗ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଆଡ଼ଭାନସ୍ କୋରସ୍ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ନାନ୍ ଚଙ୍ଗ ଦେଶୀୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରାଜନିତୀ ବିଭାଗରେ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ରାଜନିତୀଶାସ୍ତ୍ରରେ କୌଣସି ରୁଚି ନଥିଲା ତେଣୁକରି ସେ ଆଇନ୍ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବା ପ୍ରତି ମନ ବଳାଇ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ତୁର୍କୀ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବାର ଯୋଜନା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ସେ ପାକିସ୍ତାନ ଆସିଗଲେ । ସେ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ବୟତ କଲେ । ତାପରେ ଜାମିୟା ଅହେମଦିୟାରେ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ୧୯୫୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ **ଶାହାଦତୁଲ୍ ଅଜାନବ୍**ର ପରୀକ୍ଷା ପାସ କଲେ ଯାହାକି ଏକ Short Course ଥିଲା । ୧୯୫୯ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୧୬ ତାରିଖରେ ନିଜକୁ ଉସ୍ୱର୍ଗ କଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ କର୍ମଜୀବନ ୧୯୬୦ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ମୁବଲିଗ୍ କୋରସ୍ ପାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁନଶ୍ଚ ଜାମିୟା ଅହେମଦିୟାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ଶାହିଦ୍ ଡ଼ିଗ୍ରୀ ହାସଲ କଲେ । ତାପରେ ତାଙ୍କୁ କରାଚି ଓ ରବୱ୍ୱାରେ ଜଣେ ଉସ୍ୱର୍ଗୀ ଭାବରେ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଲା । ୧୯୬୬ ମସିହାରେ ସିଙ୍ଗାପୁର ଓ ମାଲେସିୟା ଚାଲିଗଲେ । ପାଖାପାଖି ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷ ସିଙ୍ଗାପୁର ଓ ଚାରି ମାସ ପାଖାପାଖି ମାଲେସିୟାରେ ସେବା କରିବାର ସେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତନ କରି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ମୁରବୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ରହିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଉମରା ଓ ହଜ୍ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଖଲିଫାଙ୍କ ହିଜରତ୍ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଲଣ୍ଡନରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ବଢିଲା, ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ ଓ ଅନୁବାଦ ନିମନ୍ତେ ଚିନୀ ଡ଼େସ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡ଼କାଯାଇଥିଲା । **ଆପଣଙ୍କୁ ଚିନୀ ଭାଷାରେ (ଅନେକ) ପୁସ୍ତକ ଅନୁବାଦ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହେଲା ଯେଉଁଥିରେ ଚିନୀ ଭାଷାରେ କୁରଆନର ଅନୁବାଦ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ** । ଆପଣ ଜମାଅତର ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଆଧାରିତ ପୁସ୍ତକମାନ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ।

ଆପଣ ନିଜ ପଛରେ ପତ୍ନୀ, ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ ଜଣ ପୁତ୍ରୀ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଚିନୀ ଭାଷାରେ କୁରଆନ ଅନୁବାଦ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ୱୟଂ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବ କୁହନ୍ତି- ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ପରେ ଚିନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ଭାଷାବିତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅସଂଖ୍ୟ ମତାମତ ମିଳିଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଉକ୍ତ ଅନୁବାଦକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିବେଚିତ କରାଯାଇ ଭବ୍ୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମାଅତର

ଅନୁବାଦ ସର୍ବତ୍ର ବେଶ ସ୍ୱୀକୃତି ଅର୍ଜନ କଲା ଏବଂ ଏହାର ଅନେକ ଚାହିଦା ରହିଛି । ସାଧାରଣରେ ଏହି ଅନୁବାଦର ସ୍ତର ବେଶ୍ ଉଚ୍ଚ ହେବାର ମାନ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କଲା ।

ଚିନୀ ସାହେବ ନିଜ ତତ୍ୱାବଧାନରେ ଚିନୀ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ ପତ୍ରିକାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ସାତ ଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ତାଙ୍କ ନିଜର ରଚିତ ଏବଂ ପାଖାପାଖି ୩୫ ଗୋଟି ପୁସ୍ତକ ସେ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ତତ୍ୱାବଧାନରେ କରାଇଛନ୍ତି ।

ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଲେଖିଛନ୍ତି- ଯେତେବେଳେ ମୋ ପାଇଁ ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କର ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ମୋ ପିତା ବୟସରେ (ଅତ୍ୟଧିକ) ତାରତମ୍ୟ ଯୋଗୁଁ (ପ୍ରସ୍ତାବରେ) ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ମୋର ବୟସ ୨୦ ବର୍ଷ ଥିବାବେଳେ ଉସ୍‌ମାନ ସାହେବଙ୍କ ବୟସ ପାଖାପାଖି ୫୦ ବର୍ଷ ହେବ । ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଚିନ ଦେଶର ଅଟନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି ବହୁ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ପିତା ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗୋପନ ରଖିଥିଲେ ଶେଷରେ ପତ୍ର ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି କହିଲେ ତୁମେ ନିଜେ ନିଷ୍ପତି ନିଅ । ସେ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲି କି ମୁଁ କୌଣସି ବାହାର ଦେଶର ଗୋଟିଏ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିଆରେ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ଏବଂ ହଠାତ୍ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛି କି ମୋର (ଅବସ୍ଥା) କ'ଣ ହେବ ସେତେବେଳେ କିଛି ବ୍ୟବଧାନରେ ଜଣେ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି କି ତୁମର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ କରାଯିବ । ସେ କୁହନ୍ତି ଉକ୍ତ ପତ୍ରକୁ ଦେଖିବା ପରେ ମୁଁ ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲି ଯେ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ମୋ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ଫଟୋ ଦେଖାଗଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିଲି ଯେ, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଥିଲି । ତେଣୁ ମୁଁ ଉକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହୋଇଗଲି ।

ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ ଜଣେ ଉତମ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ ବରଂ ମୋର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପାକିସ୍ତାନ ଆସିଲି ସର୍ବପ୍ରଥମେ ସେ ମୋତେ ନମାଜ ପଢିବା ଶିଖାଇଲେ । ମସଜିଦ୍‌ରେ ନମାଜ ପଢିଆସି ପୁନଶ୍ଚ ମୋ ସହିତ ଘରେ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି । ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ମୋତେ ନମାଜର ଆରବୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଶିଖାନ୍ତି । ସେ ମୋତେ ଗୋଟି ଗୋଟି ଶବ୍ଦ ଓ ଧାଡ଼ି ଶିଖାଇ ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି କି ଏହାକୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ ଯଦି ଭୁଲିଯାଅ ତେବେ ଦୁଆର ପୁସ୍ତକକୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖ । ସେ ମୋତେ ଛ'ମାସ ମଧ୍ୟରେ କାଏଦା ପଢିବା ଶିଖାଇଦେଲେ ଏବଂ କୁରଆନ ପଢିବା ଶିଖାଇବା ସହିତ ସେ ମୋତେ ତାହାର ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ମୋର କୁରଆନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ବଢିବ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ଯ୍ୟବାନ ଓ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ସାରତତ୍ୱକୁ ବୁଝାଉଥିଲେ ବରଂ ବିସ୍ତୃତ ଉଦାହରଣମାନ ଦେଇ ବୁଝାଉଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ, ନିଜ ମାତାଙ୍କୁ ଚିନରୁ ପାକିସ୍ତାନ ଆଣି ତାଙ୍କର ବହୁତ ସେବାଯତ୍ନ କଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଲ ଥିଲା ବିଳମ୍ବିତ ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାମ କରୁଥିଲେ ବରଂ ଅନେକ ସମୟରେ କାମ କରିକରି ସକାଳ ପାଇଯାଏ । ଘରେ ତାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉତମ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କରିବା ଥିଲା, ବାକି ଛୋଟ ଛୋଟ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନଥିଲା ନିଜ ଖାଇବା ଓ ବସ୍ତ୍ର (ପରିଧାନ) ଆଦିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ସ୍ୱଭାବୀ ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ କନ୍ୟା ଡ଼ାଃ କୁରରତୁଲ୍ ଐନ୍ ଲେଖିଛନ୍ତି ମୋ ପିତାଙ୍କ କେତେକ ବିଶେଷ ଗୁଣକୁ କଲମବନ୍ଦ କରିବା ବଡ଼ କଷ୍ଟସାଧ । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର, ଦୟାଳୁ, ପରିଶ୍ରମି, ସର୍ବଦା ସକାରତ୍ମକ ଚିନ୍ତା ବହନ କରୁଥିବା ମଣିଷ ଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଆମ (ଭାଇ ଭଉଣୀ) ଏବଂ ଜ୍ୱାଇଁମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପାରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ଆମ ସ୍କୁଲ ପାଠପଢାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ, ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ମତାମତ ପଚାରି ବୁଝୁଥିଲେ କି (ସ୍କୁଲରେ) ଶିକ୍ଷକ କ'ଣ କହିଲେ । ଆମକୁ କହୁଥିଲେ କି ତୁମ ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ (ଧର୍ମ) ପ୍ରଚାର କରିବା ଅଟେ ବିଶେଷ କରି ଚିନୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆମକୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ କି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ଚରିତ୍ର ଗଠନ ଓ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିବାରେ ଉନ୍ନତି କର ଏବଂ **ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କହୁଥିଲେ କି ତୁମମାନଙ୍କ ଆଚରଣ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଅମଲକୁ ଦେଖି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସ୍ୱୟଂ ଅଲ୍ଲାଃ ବିଦ୍ୟମାନ** । କାରଣ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖିନଥାନ୍ତି ଏହି ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ କି ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କର ତାହାକୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦନ କର । କଦାପି ଏପରି ହୋଇ ନାହିଁ । କି ଆପଣ ଆମକୁ ପିଲାବେଳେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । **ସର୍ବଦା ପ୍ରେମରେ ବୁଝାନ୍ତି ଯଦି କଦାଚିତ୍ ଆକଟ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ନମାଜ ପଢିବାରେ ଏବଂ ସେଥିରେ ନିୟମିତ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାରେ କରୁଥିଲେ** । ଅବସର ସମୟରେ ଆମକୁ କିଛି ନା କିଛି ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା ନିଅନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି କି ମୋ ପିତା **କଶତି ନୁହ୍**ର ଏକ ବହୁ

ପୁରାତନ ଖଣ୍ଡ (ମୋତେ) ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଇ କହିଲେ ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ଯାହାକି ମୁଁ ଜାମିୟା ଅହେମଦିୟାରେ ପଢ଼ିଥିଲି । **ସର୍ବଦା କହୁଥିଲେ କି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯଦି ଚନ୍ଦ୍ର ନମିଳେ ତେବେ ତାରକା ତ ମିଳି ହିଁ ଯିବ** । ଅର୍ଥାତ ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚାଅଭିଳାଷୀ ହୁଅ ଏବଂ ପାଂଚବେଳା ନମାଜ ବାଜମାଅତ୍ ପାଠ କରିବା ସହିତ ଆମକୁ ତହଜୁଦ୍ ପାଠ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି । ପାଣି ଛିଣ୍ଟା ମାରି ଫଜର୍ ନମାଜ ନିମନ୍ତେ ଜଗାନ୍ତି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଓ ଖଲିଫାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ବେଶ୍ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଆମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତର ଦିଅନ୍ତି ଏପରି ନୁହେଁ କି ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତି । ସର୍ବଦା କୁହନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମକୁ ଯେଉଁ କୌଶଳ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଉପଯୋଗ କର ନା କି ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କର ଏବଂ କୁହନ୍ତି ଯାହା କରୁଅଛ ତାହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦାହରଣ ଦେଇ କୁହନ୍ତି ତାହା (ଏକ) ଶିଢ଼ି ପରି ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ କେବେ କେବେ ବିଘ୍ନ ଘଟିଥାଏ କିନ୍ତୁ ତତ୍‌ସହିତ ପାଦ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠିଥାଏ ।

ସେ ଆମକୁ ନମ୍ର, ସରଳ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଡ଼ାଃ ଦାଉଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି- ମୋ ପିତା ମୋତେ କହିଥିଲେ କି ଜାମିୟାରେ ଅଧ୍ୟୟନରତ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଜ ବଡ଼ ଭାଇ ଓ ପିତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତର ଟେଲିଗ୍ରାମ ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ଜାମିୟାର ପରୀକ୍ଷାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ, ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଏହି ଦୁଃଖଦ ଖବର ମଧ୍ୟ ଜାମିୟାର ପରୀକ୍ଷା ପରି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ, ସୁତରାଂ ସେ ଜାମିୟାର ପରୀକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ସମୟ ନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ ।

ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଚିନୀ ଲୋକଙ୍କୁ ତବଲିଗ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଯେଉଁ ସମାରୋହରେ ଯୋଗଦିଅନ୍ତି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅହେମଦିୟତ୍‌ର ବାର୍ତ୍ତା ପହଂଚାଇ ପତ୍ରିକା ବଣ୍ଟନ କରନ୍ତି । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ସେ Wheel Chair ରେ ଆସନ୍ତି, ତାହାର ଥାକରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପୁସ୍ତକ ରଖିବାକୁ ଜିଦି କରନ୍ତି କି ଏସବୁ (ମୁଁ) ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିବି

ସେ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପିଲାଦିନେ କଦାଚିତ୍ ପିତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଚାଲିଗଲେ ତାଙ୍କ କଲମ କିମ୍ବା ପେନସିଲ୍ ନେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ମୋ ମା'ଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଅଲଗା କଲମ କିଣ କାରଣ ତାହାକୁ କଲମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି କଦାଚିତ୍ Xerox କରିବାକୁ ଥାଏ ତେବେ ମୋତେ କୁହନ୍ତି ଘରୁ କାଗଜ ଧରି ଆସିଲେ ଏଠାରେ Xerox କରାଯିବ । ସେ ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣବାଚକ ନାମ ମନେରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି । ଚିନୀ ଭାଷାରେ ସେ ଏକ କବିତା ରଚନା କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶହେ ଗୋଟି ଗୁଣବାଚକ ନାମର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଥିଲା । ଉକ୍ତ କବିତାକୁ ସେ ପ୍ରତିଦିନ ରାତିରେ ପଢନ୍ତି ଏବଂ ଖେଳଖେଳରେ ଆମ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣବାଚକ ନାମ ମନେରଖିବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରାଇ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଆଗାସିଫୁଲ୍ଲାଃ ସାହେବ ଯେ ତାଙ୍କର ସହପାଠୀ ଥିଲେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଞ୍ଜମୀ, ଚରିତ୍ରବାନ, ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ମଣିଷ ଥିଲେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳତାର ସହିତ ନମାଜ ଓ ଦୁଆ କରୁଥିଲେ, ନଫ୍‌ଲି ରୋଜା ରଖିବା, ନଫିଲ୍ ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରିବା ସହିତ ତଶବିଃ ବହୁ ଆଗ୍ରହର ସହିତ କରୁଥିଲେ । ଅହେମଦିୟତ୍‌ରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିବାରୁ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସର୍ବଦା ପ୍ରେମ, ନିଷ୍ଠା ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବାର ଭାବନା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ । ସେ କହୁଥିଲେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର ଜୀବନରେ ହଜରତ ମୌ. ଗୁଲାମ ରସୁଲ୍ ସାହେବ ରାଜେକି, ହଜରତ ମୌ. ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ସାହେବ ବାହୱଲ୍‌ପୁରୀ, ସାହବଜାଦାଃ ସୟଦ ଅବୁଲ୍ ହସନ୍ ସାହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱଙ୍କ ସହିତ ବସିବା, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆର ନିବେଦନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଆ ସ୍ୱୀକାର ହେବାର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଛି । **ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ସାକ୍ଷୀ ଦେଉଅଛି କି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଉପାସନା କରିବାରେ, ଅଶ୍ରୁ ଝରାଇ ଦୁଆ କରିବାରେ ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବଙ୍କର ଗଣନା ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଟେ** । ସେ ଆହୁରି କୁହନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦୁଆ ସ୍ୱୀକାର ହେବାର ନିଦର୍ଶନ ଦେଖିଛି । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ମୋମିନ୍ ସ୍ୱଭାବର ମଣିଷ ଥିଲେ । ଜମାଅତର ବ୍ୟବସ୍ଥାମୂଳକ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସର୍ତକତା ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ । ସ୍ୱୟଂ ଜମାଅତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ନିଜ ବନ୍ଧୁ ଓ ସାକ୍ଷାତକାରୀଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲେ । ଖିଲାଫତ୍ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆସ୍ଥା ରଖିବା ସହିତ ତାଙ୍କ (ଅସୀମ) କୃପାର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ କେହି (ଦୁଆ କରିବାର) ନିବେଦନ କରୁଥିଲେ, ଆପଣ ତାଙ୍କୁ

ପଚାରୁଥିଲେ କ'ଣ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୁଆର ଦରଖାସ୍ତ କରିଚ ?

ରଶିଦ ଅରଶଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ମୋତେ ୩୩ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ନିୟମିତ ବାଜମାଅତ୍ ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଏବଂ ଉପାସନାରେ ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନମୁନା ଥିଲା । **ବର୍ଷା ହେଉ ଅବା ତୋଫାନ୍ ଅବା ତୁଷାରପାତ ହେଉ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସେ ମସଜିଦ୍ ଆସି ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରନ୍ତି** । ସେ କୁହନ୍ତି ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କର ତବଲିଗ୍ କରିବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଗ୍ରତା ଥିଲେ । ସାଧାରଣତଃ ସେ ଜଣେ ନିରବ ଓ କମ୍ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତବଲିଗ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଅସାଧାରଣ ଉତ୍ସାହ ଓ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି (ଧର୍ମ) ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲେ ।

ମୁରବୀ ନସିର୍ ଅହେମଦ ବଦର୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ଚିନୀ ଭାଷାରେ ଯେଉଁ ସ୍ମୃତି ସୂଚକ ପତ୍ରିକା ସେ ନିଜ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ଜୀବିତ ରଖିଥିବ । ତାଙ୍କ କଲମରୁ ସୃଷ୍ଟ ଏକାଧିକ ଚିନୀ ଭାଷାରେ ରଚିତ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଅନୁବାଦ ଯାହାକି ସେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ରୁହାନି ଖଜାଇନ୍‌ରୁ ହାସଲ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ (ମଙ୍ଗଳ) ନିମନ୍ତେ ବୁହାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବଙ୍କର ଚିନୀ ଭାଷାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜ ଓ ସରଳ ଅନୁବାଦ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବୁଝାପଡ଼ିଥାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ଚିନୀ ଭାଷାର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଝଲକୁ ଥିବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଅଛି । **ସେଥିପାଇଁ ତ କୁରଆନ୍‌ର ଚିନୀ ଭାଷାରେ ଅନେକ ଅନୁବାଦ ଥିବା ସତ୍ୱେ ଉସମାନ୍ ଚୁ ସାହେବଙ୍କର ଅନୁବାଦ ସମଗ୍ର ଚିନରେ ସ୍ୱୀକୃତ ଓ ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ** । ଏହାର ଅନୁମାନ ଅନେକ ଚିନୀ ମୌଲବିମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ଯେ କି ଜାମଅତର ଶିକ୍ଷା ସହ ଏକମତ ନୁହନ୍ତି ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା ଯେ ଉସମାନ୍ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁବାଦକୁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରାଯାଉଅଛି ।

ଜଫ୍‌ରୁଲ୍ଲାଃ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଇସଲାମାବାଦରୁ ରବୱା ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ମୋତେ କଲରକହାର୍ (ନାମକ) ସ୍ଥାନ ଦେଖାଇଲେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଜାମିୟାରେ ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟରେ ଆସି ଚିଲ୍ଲା କରୁଥିଲେ । ହଜୁର ଅନୱର କୁହନ୍ତି ମୋର ମଧ୍ୟ ମନେଅଛି ତୃତୀୟ ଖଲିଫାଙ୍କ ସମୟ କାଳରେ ଆମେ ଛୋଟ ଥିଲୁ, ଏକଦା ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲି କି ସେ ଏକ ଛୋଟ କୋଠରୀରେ ବସି ହାତରେ କୁରଆନ କରିମ୍ ଧରି ଦୁଆ କରୁଥିଲେ । ଆମେ ବଡ଼ ଛୋଟ ସମସ୍ତେ (ନିଜ ନିଜ ପାଇଁ) ତାଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବାର ନିବେଦନ କଲୁ । ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିମନାର ସହିତ ଉତର ଦେବା ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନମ୍ର ଆଚରଣକାରୀ ମଣିଷଟିଏ ଥିଲେ ।

ଡ଼ାଃ ନୁରୀ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଛନ୍ତି ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ହୃଦରୋଗ ରହିଛି । ମୋତେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା କି ଏପରି ଲୋକ ବଂଚିବାର ସମ୍ଭାବନା ଖୁବ୍ କମ୍ ଅଟେ । **ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ଯେ, ସେ କଦାପି ନିଜ ରୋଗକୁ ନିଜ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବାଧକ ସାଜିବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ** ଏବଂ ସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟରତ ରହୁଥିଲେ । ଅତାଉଲ୍ ମୁଜିବ୍ ରାଶିଦ୍ ସାହେବ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆକାରୀ, ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରୁଥିବା ମହାତ୍ମା, ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠକାରୀ, ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଓ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ସତ୍ୱେ ମସଜିଦ୍ ଯାଇ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିବା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ, ଈଶ୍ୱରପ୍ରେମି ଏବଂ କାହାରିକୁ ତିଳେ ମାତ୍ର କଷ୍ଟ ପହଂଚାଇ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସୁଭକାଂକ୍ଷୀ ଓ ଉତମ ପରାମର୍ଶଦାତା ତଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାଧାରଣ ଓ ମେଳାପି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ପରମ ଅତିଥି ସତ୍କାରୀ, ସାହସୀ ଓ ଦୁର୍ବଳତା ସତ୍ୱେ ଧର୍ମକର୍ମ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ସର୍ବଦା ମଗ୍ନ ରହୁଥିବା, ଖଲିଫାଙ୍କର ନିଷ୍ପାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକ ଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା ବିନମ୍ରତା ଓ ହସହସ ମୁହଁରେ ସାକ୍ଷାତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ସୁଗୁଣର ମାଲିକ ଥିଲେ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଶ୍ରୀମାନ ଉସମାନ୍ ଚିନୀ ସାହେବଙ୍କ (ବୈକୁଣ୍ଠରେ) ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିଚାଲନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଧର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦୁଆ ଓ ପୁଣ୍ୟକର୍ମର ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ ତଥା ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଦାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ ନମାଜ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଜନାଯାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରିବି **ଇନ୍ନଶା ଅଲ୍ଲାଃ** ।

*** *** *** *** *** ***

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

27th April 2018